

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

balandžio

10

SEKMADIFENIS

Nr.42(1160)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Vieninga tarybinių žmonių valia—1 pusl.
2. V.DAPKUS. Eiti pirmose kovojančių už aukštą derlių greiose—2 pusl.
3. Visapusiškai ir stropiai ruoštis pavasariui—2 pusl.
4. A. BŪGA. Į užsibrėžtą tikslą—2 pusl.
5. N. NORKUS, M. IVANOVAS. Prakeiktos praeties atėgros—3 pusl.
6. S. VITKUS, J. GULBINAS. Išauginsime gausius kukurūzų derlius—3 pusl.
7. G. PODKOPAJEVAS. Tarptautinė apžvalga—4 pusl.

Plėsti gegužinį socialistinį lenktyniavimą

Artėja Gegužės Pirmoji — tarptautinio darbo žmonių solidarumo diena. Tarybiniams žmonėms tapo tradicija atžymėti šią didžiąją darbo liaudies šventę naujais gamybiniais laimėjimais savo socialistinės Tėvynės labui.

Šiais metais tarybiniai žmonės sutinka Gegužės Pirmąją didelio darbo ir politinio pakilimo aplinkybėmis. Istoriniai TSKP CK sausio Plenumo nutarimai, nubrėžę aiškia kovos už tolesnį smarkaus grūdų bei gyvulininkystės produktų gamybos pakilimą programą, sukėlė naują miesto ir kaimo darbo žmonių energijos padidėjimą. Dabar, gegužinės darbo sargybos dienomis, visur išliepsnoja socialistinis lenktyniavimas už sėkmingą Komunistų partijos iškeltų uždavinių įvykdymą.

Stalino vardo kolūkio kolūkiečiai, išvystę socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą TSKP CK sausio Plenumo iškeltų uždavinių įvykdymą, užtikrino pavyzdinę pasiruošimą pavasario sėjai. Kolūkyje pilnai atremontuotas žemės ūkio inventarus, paruošta sėkla, išvežta į laukus daugiau kaip 1500 tonų mėšlo ir durpių, atsigabenta 80 tonų mineralinių trąšų, 40 tonų kalkių purvo. Kolūkiečiai aktyviai rengiasi kukurūzų auginimui.

Šiomis dienomis didina savo pastangas užtikrinant pavyzdinę pasirengimą pavasario sėjai visos eilės rajono žemės ūkio artelių kolūkiečiai. Paspartiniais tempais vežamos į laukus trąšos „Garbingo darbo“, Ždanovo vardo, Kalinino vardo ir kai kuriuose kituose kolūkiuose. Dabar čia vyksta pasirengimo sėjai patikrinimas, šalinami dar esantieji trūkumai.

Kartu su žemės ūkio darbo žmonėmis naujais darbo laimėjimais siekia pažymėti didžiąją tarptautinę darbo žmonių šventę rajono dirbtuvių ir įmonių darbininkai. Remonto-statybos kontoros kolektyvas sėkmingai įvykdė pirmojo ketvirčio gamybinį planą. Tokie darbininkai, kaip G. G. Koblakovas, N. Andriejevas, T. Sokolovas, kasdien viršija išdirbio normas.

BAIGIA MIŠKO RUOŠĄ

„Pažangos“ žemės ūkio artelei šiais metais buvo skirta iškirsti 100 kubinių metrų ir išvežti 150 kubinių metrų miško medžiagos. Kolūkis miško iškirtimo planą įvykdė. Taip pat jau išvežta 120 kubinių metrų miško me-

Visa tai parodo tą didelį patriotinį judėjimą, apėmusį visus mūsų rajono gyventojus. Darbo žmonės nesigaili jėgų ir energijos, kad dar turtingesnė ir galingesnė būtų mūsų Tėvynė — taikos visame pasaulyje tvirtovė.

Tenka tačiau pažymėti, kad dar ne visose rajono įmonėse, dar ne visuose kolūkiuose lenktyniavimas Gegužės Pirmosios garbei įgavo reikiamą mastą. Rajono pramkombinate vis dar tebesirenkiama apsvastyti socialistinius išpareigojimus Gegužės Pirmosios garbei. O juk šventė jau artėja. Ar galima bus kalbėti apie kokių nors žymesnių išpareigojimų įgyvendinimą, jeigu iki jų įvykdymo termino liks vos keletas dienų?

Nevystomas kolūkiečių tarpe socialistinis lenktyniavimas už pavyzdingo pasirengimo pavasario sėjai užtikrinimą Julijos Žemaitės vardo, Marytės Melnikaitės vardo, „Pirmūno“ kolūkiuose. Gi jeigu būtų sukeltos į aktyvų darbą visos kolūkiečių masės, tai šie kolūkiečiai, nežūrint į visus sunkumus, gali pavyzdinčiai pasirengti sėjai, sėkmingai įvykdyti keliamus jiems uždavinius. Deja, šių kolūkių partinės organizacijos nesitima priemonių socialistiniam lenktyniavimui išvystyti.

Pasirengimas Gegužės Pirmąją sukėlė didelį patriotinį masių sąjudį. Tai reikalauja iš partinių organizacijų sustiprinti organizuojantį vaidmenį, vadovauti darbo pakilimui ir nukreipti jį konkrečių, keliamų kolūkiams, įmonių ir įstaigoms, uždavinių įgyvendinimui. Būtina plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą, pasiekti, kad jis taptų masiškas, kad lenktyniautų visi darbininkai ir kolūkiečiai. Reikia užtikrinti platų lenktyniavimo viešumą, reguliariai suvesti rezultatus, iškelti geriausias žmones, plėsti jų patyrimą.

Draugai darbininkai ir kolūkiečiai! Aukščiau kelkime socialistinio lenktyniavimo vėliavą, sutikime tarptautinę darbo žmonių šventę naujais darbo laimėjimais.

A. Gitenis

MŪSŲ ŠALYJE

MASKVA. Ryšium su Vladimiro Iljičiaus Lenino 85-osiomis gimimo metinėmis TSRS Valstybinį revoliucijos muziejų lanko skaitlingos ekskursijos. Muziejaus salėse išdėstyti dokumentai, medžiagos, dokumentalinės nuotraukos ir paveikslai, pasakojantieji apie Didžiosios Spalio revoliucijos, kurios organizatoriumi, įkvėpėju ir vadovu buvo didysis Leninas, parengimą ir pergalę.

Nuotraukoje: vienoje muziejaus salėje.

L. Portero nuotr. (TASS).

Upė Ču jau teka nauja vaga

Vienos iš stambiausių Kirgizijoje irigacinės statybos — Orto-Tokojaus aukštikalnių vandens saugyklos — statytojų miestelis šventiškai pasipuošęs vėliavomis ir raudonais audeklais. Balandžio 4-oji Orto-Tokojuje — reikšminga diena. Sprogimas, sudrebinęs uolas, išsviedė į orą šimtus kubinių metrų akmens ir žemės, suklotų į užtūrą. Kalnų upė Ču, pakeisdama savo linkmę, ėmė tekėti naująja požemine vaga — milžinišku tuneliu, prakalutu pro uolas.

Orto-Tokojaus vandens saugykla kartu su statomu didžiuoju Ču kanalu tiesks drėgmę daugiau kaip šimtui tūkstančių hektarų derlingos Ču slėnio žemės drėkinti.

(TASS—ELTA).

Įvykdytas keturių mėnesių naftos gavybos planas

Naują darbo pergalę socialistiniame lenktyniavime Gegužės Pirmosios garbei pasiekė tresto „Molotovneft“ septintosios verslovės kolektyvas. Balandžio 3 d. jis pirmasis Azerbaidžane įvykdė keturių mėnesių planą.

Verslovės darbuotojai įsipareigojo iki gegužės 1 d. pirma laiko įvykdyti penkių mėnesių programą.

(TASS—ELTA).

VIENINGA TARYBINIŲ ŽMONIŲ VALIA

Už šviesią vaikų ateitį

Mūsų šalies mokytojai, gyvenimo džiaugsmo ir kūrybinių jėgų kupini, dirba atsakingą ir kilnų darbą — auklėja jaunuosius komunizmo statytojus. Mes negailime šiam darbui nei žinių, nei jėgų, nei energijos, kad tik mūsų jaunimas gyventų dar šviesiau, kad tik jis galėtų atnešti mūsų mylimajai Tėvynei kuo daugiau naudos, kad tvirtai stovėtų tarybinės liaudies interesų sargyboje.

Tačiau yra pasaulyje žmonių, kuriems nepatinka mūsų šviesus gyvenimas, kurie, išalkę pelnų, negali ramiai žiūrėti į mūsų šalies laimėjimus. Jie griežia dantimis prieš Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalį, graso mums atominiu ginklu.

Bet tarybinė liaudies šilų grasinimų nebijo. Į juos ji atsako naujais laimėjimais keliant darbo našumą visuo-

se komunizmo statybos baruose: pramonėje, žemės ūkyje, moksle, technikoje. Mūsų Tėvynės — taikos visame pasaulyje tvirtovės jėgos ir galingumo stiprinimas — patikimiausias laidas taikai, šviesiai mūsų jaunosios kartos ateičiai užtikrinti.

Šiuo metu tarybinė liaudies prijungia savo balsą prie viso pasaulio tauriųjų taikos kovotojų balso, pasirašydama po humaniškuoju Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi prieš atominio karo ruošimą. Po šiuo Kreipimusi vieningai dedame savo parašus ir mes, tarybiniai mokytojai. Pasirašome ir pasiryžtame dirbti dar geriau, diegti jaunosios kartos širdyse dar karštesnę meilę socialistinei Tėvynei ir dar kietesnę neapykantą jos priešams.

A. Motiejūnaitė

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokytoja

Jaunimas — už taiką

Vieningai vyko pasirašymas po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi Turmanto vidurinėje mokykloje.

Balandžio pirmąją čia įvyko susirinkimas, skirtas pasirašymui pradėti. Moksleiviai vienas po kito ėjo į tribūną ir karštai kalbėjo, kad jų didžiausias troškimas — išsaugoti taiką ilgiems ilgiems laikams. Jie rūsčiai smerkė imperialistus, trokštančius karo.

— Šiandien mes vieningai pasirašysime po Kreipimusi,

I. Ruseckis

Rūstus pasmerkimas karo kurstytojams

P. Cvirkos vardo kolūkio kolūkiečiai, susirinkime, skirtame parašų rinkimui po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi, rūsčiai smerkė imperialistus — karo kurstytojus.

Didžiojo Tėvynės karo dalyvis kolūkio bibliotekos vedėjas drg. Vasiukas papasakojo, kaip išaugo tautų tarpe mūsų šalies autoritetas. Didžiojo Tėvynės karo metais. Drg. Vasiukas kvietė visus pasirašyti po Kreipimusi ir savo sąžiningu darbu stiprin-

ti mūsų Tėvynę, mūsų armiją, budinčią taikos sargyboje.

— Ką žmonės dešimtis ir šimtus metų kuria, kas per valandą sunaikina, — pasakė kolūkietis Milaševičius. — Tokio karo nori imperialistai. Jiems rešva bu žmonijos darbas, o tik savo kapitalai. Aš smerkiu jų politiką ir karštai pritariu Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės užsienio politikai — taikos politikai.

Kolūkiečiai vieningai pasirašė po Kreipimusi.

A. Vaitiekūnas

UŽ TAIKĄ IR DRAUGYSTĘ

Rajono valstybinių įstaigų darbuotojai balandžio pirmąją vieningai įsijungė į parašų rinkimo po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi prieš atominio karo ruošimą kampaniją. Šia proga įvykusiame susirinkime jie vieningai pasirašė po Kreipimusi, įsipa-

reigojo dirbti dar geriau, siekti, kad valstybinio aparato darbas nuolat gerėtų. Šie išpareigojimai — darbuotojų indėlis į kovą už taiką ir draugystę tarp viso pasaulio tautų.

A. Volkovas

Komjaunimo gyvenimas

Eiti pirmose lenktyniaujančių už aukštą derlių gretose

VLKJS Centro Komitetas, kreipdamasis į visus komjaunuolius, į visą šalies kaimo jaunimą, kvietė juos į žygių už sėkmingą partijos išskeltų uždavinių įvykdymą, už vertingos kultūros—kukurūzų auginimą. Kreipimesi nurodoma, kad socialistinio lenktyniavimo už tvirtą pašarų bazę priešakyje turi eiti komjaunuoliai.

Labai didelį darbą reikalinga atlikti „Raudonojo Spalio“ kolūkio komjaunimo organizacijai šioje srityje, nes kolūkio gyvulininkystė nukenčia daugiausia dėl to, kad trūksta pašarų. Susidoroti su šiais uždaviniais komjaunimo organizacija yra pajėgi. 18 VLKJS narių dirba įvairiuose kolūkio gamybos baruose. Reikia tik, kad visi VLKJS nariai vieningai, su būdingu komjaunuoliui principialumu ir užsidegimu imtųsi darbo, visur būtų darbo pirmūnais. Deja, vieningumo darbe, karšto troškimo dirbti kaskart geriau čia pasigendama. Tiesa, gerą pavyzdį parodė kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius F. Sokolova, pareiškusį norą dirbti gyvulininkystės fermoje. Ir, reikia pasakyti, kad ji, dirbdama kliaulininke, pastekė neblogų rezultatų. Kliaulidėje šiuo metu padėtis žymiai pagerėjo: geriau paruošiami šermitų pašarai, pakilo darbuotojų atsakomybė už savo darbą. Gerai atlieka savo pareigas komjaunuolės: melžėja F. Semionova, kolūkietė V. Grigorjeva, kuri šiuo metu veža į laukus vietines trąšas. Bet tokio nuoširdaus, pastatomo darbo pavyzdžiai dar reti. Komjaunimo organizacija nekovoja už tai, kad visi komjaunuoliai, visas jaunimas sektų pirmūnų pavyzdžiu. O tas faktas kaip tik ir menkina komjaunimo or-

ganizacijos vaidmenį, dėl to ji iki šiol netapo jaunimo vadovu, organizatoriumi.

Kai kurie komjaunuoliai, kaip A. Šapkinas, V. Strelcova, A. Nesterova, dar ir patys ardo drausmę vėluodami arba neišeidami į darbą. Nekomjaunuliškai elgiasi I laukininkystės brigados kolūkietė komjaunuolė V. Šabonenkova. Ją kasdien galima sutikti rajono centre varstančią miesto organizacijų duris,—ieškančią „balto“ darbo. O juk ir kolūkyje darbo užtenka.

Ypatingai didelį vaidmenį komjaunuoliai turi atlikti įdiegiant į kolūkinę gamybą kukurūzus. Neseniai įvykęs LLKJS CK plenumas kukurūzus pavadino jaunimo kultūra ir įpareigojo kolūkių komjaunimo organizacijas aktyviai įsijungti į jų auginimą. Deja, ir šiame darbe kolūkio komjaunimas iniciatyvos neparodo: neruošia laukų kukurūzų pasėlims, iki šiol nesudarė nė vienos komjaunimo jaunimo grandies jų auginimui.

Didelė dalis kolūkiečių, jaunimo nežino kukurūzų auginimo naudos, o kai kurie yra tos nuomonės, kad rizikinga šia kultūra užsėti didesnius plotus. Bet komjaunimo organizacija neorganizavo aiškinamojo darbo kukurūzams auginti. Dėl šio trūkumo ypač reikalinga pareikšti priekaištą komjaunuolėms—kultūros švietimo įstaigų darbuotojams R. Šatkauskaitė ir V. Žukauskaitė.

Kolūkio komjaunimo organizacija, užtikrinusi aktyvų visų savo narių darbą, komjaunuoliams žengiant pirmose lenktyniaujančių už aukštą derlių gretose, pasleiks sėkmingą partijos išskeltų uždavinių įvykdymą kolūkyje.

V. Dapkus

Visapusiškai ir stropiai ruošti pavasariui!

Be rūpesčio apie rytdieną

Julijos Žemaitės vardo kolūkio pirmoje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko drg. Vaitkūno, nesirūpinama traukiamąja jėga. Arkliai nuo žemos pradžios prižiūrimi padėnių arklininkų. Pašarai arkliai duodami taip pat labai blogi. Jie gauna tik apgedusį šieną. Neseniai buvo išskirtas papildomas pašaro davynys—po 2 kg avižų. Tačiau užtikrinti, kad arkliai tas avižas gauna, negalima, nes niekas nekontroliuoja arklininkų. Gi sprendžiant iš arklių stovio, vargu, ar galima patikėti, kad jie gauna avižas. Blogos arklių priežiūros pasėkoje prasidėjo arklų kritimas. Jau krito 2 arkliai. Ir kiti arkliai labai blogi. Tačiau tokia padėtis visai nejudina brigadininko drg. Vaitkūno. Jis jaučiasi, tarsi viskas eina normaliai. Pasivažinėjimai į turgų ir į svečius vis nenutraukiami. Laikas būtų susirūpinti rytdiena. Silpna traukiamoji jėga gali tapti didžiu stabdžiu vykdant pavasario sėją.

V. Putna

Jaunimo grandys kukurūzams auginti

Stalino vardo kolūkyje sudarytos trys jaunimo grandys kukurūzams auginti. Į kiekvieną grandį paskirta po 5 jaunuolius.

Kiekvienos grandies nariai įsipareigojo išauginti po 7 ha kukurūzų ir gauti ne mažiau kaip po 400 cnt žaliosios masės silosui ir 28 centnerius burbuolių iš kiekvieno ha.

Trečioji grandis, vadovaujama brigadininkės Birutės Kasiškaitės, išskvietė į soclentynes antrąją grandį.

M. Martinaitis

Kodėl apleisti inspektai?

—Kas?.. Kaip ruošiamės daržovių auginimui? — nušėbę pakartojo klausimą „Bolševiko“ kolūkio pirmininkas drg. Berentas. Kurį laiką jis patylėjo, o paskiau, matyti, norėdamas greičiau pakeisti pokalbį temą, neišskiai prakalbo:

—Sodinsime, sodinsime... Būtina, daržoves sodinsime. Štai, dabar kukurūzais pirmoje eilėje rūpinamės...

Pirmininkui į pagalbą atskubėjo agr. drg. Vainiūnas:

—Gamybiname plane šiems metams užplanavome daugiau kaip 2 ha daržovių. Turime inspektų ūkį. Kolūkis pagal gamybinių planą iš daržininkystės turės gauti 30.000 rublių pajamų.

Gražūs žodžiai! O kas gi daroma tam, kad tie žodžiai tikrai pavirstų rubliais?

Tiesa, kolūkyje yra 70 inspektų rėmų. Bet jie stovi apleisti, niekas apie juos neturiusia. O juk seniai laikas pripildyti inspektus mėšlu, pasėti ankstyvasias daržoves.

Kolūkio valdyba iki šios dienos vis negali organizuoti

grandies daržovių auginimui, vis dar negali surasti grandininko. Dėl to į sklypus, kur numatyta sodinti daržoves, neišvežamos organinės trąšos, nėra kam rūpintis inspektų ūkiu.

Valdyba, matyt, vėl nori pakartoti praėjusių metų klaidas. Juk praėjusių metų dėl blogos priežiūros ir nuolatinio rūpinimosi stokos daržininkystė davė labai mažai pajamų—vos 7000 rublių, nors 1953 metais iš daržininkystės buvo gauta apie 30 tūkstančių rublių. Argi praėjusių metų patyrimas dar nepamokė kolūkio vadovų?

—Nėra žmonių grandies sudarymui,—aiškina drg. Berentas. Jo nuomonę palaiko agronomas drg. Vainiūnas. Tuo jie nori patelsinti savo nerangumą. Bet norint, tikrai žmonių galima surasti.

Kolūkio valdyba ir agronomas drg. Vainiūnas turi pakeisti savo pažūrą į daržininkystę, nedelsiant imtis priemonių pasiruošimui daržovių auginimui. Juk tam kolūkyje yra visos sąlygos.

A. Šurikovas

Ruošiasi kukurūzų auginimui

Ždanovo vardo kolūkio kolūkiečiai šiais metais nutarė apseiti 80 ha kukurūzais. Jie pilnai suprato, kad tik auginant kukurūzus galima užtikrinti tvirtą pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei. Kolūkyje veikliai ruošiamasi kukurūzų auginimui. Jau parinkta žemė, kurioje bus auginami kukurūzai, į kukurū-

zams skirtus plotus išvežamos trąšos. Kukurūzams auginti sudarytos trys grandys, grandininkais paskirti aktyviausieji kolūkiečiai. Vežant į laukus trąšas gerai dirba grandžių nariai A. Lėpus ir K. Perivalovas. Jie dienos išdirbio normas visada įvykdo 100 procentų.

V. Putvilytė

T r u m p a i

Degučių septynmetės mokyklos Nr.1 mokiniai įsipareigojo išauginti 1 ha kukurūzų. Parinktas žemės skly-

pas jau pradėtas tręšti. Kukurūzus jie pasodins kvadratinu-tilzdiniu būdu.

F. Čižikas

Į užsibrėžtą tikslą

—Vos dešimt tonų durplių sugebėjau per dieną išvežti. Tiesiog gėda. Pavasaris ant nosies, o aš lyg apatinė girnaspūsė—vis vietoje! —piktai priekaištavo sau traktorininkas Leonas Matulis, apžiūrinėdamas po darbo traktorių. Jis jautė, kad taip dirbdamas nei savo įsipareigojimo įvykdys, nei suteiks kolūkiečiams reikiamos pagalbos išvežant į laukus mėšlą ir durpes.

—Juk nedavė reikiamo skaičiaus žmonių durpėms į roges pakrauti,—bando teisinti save Matulis.—O ar daug reikalavai?—lyg įkyrus vabzdys dzingtelėti kila mintis. Taip. Reikalavo jis mažai, o dabar nori teisintis, kad įsipareigojimas neįvykdytas ne dėl jo kaltės. Nei! Taip nebus. Daveli žodį—tai ir vykdyk jį. Prisukęs pasuktinį varžtelį, Matulis galutinai nusprendė eiti dar kartą pas brigadininką Tvardauską ir pareikalauti iš jo priskirti pakankamai žmonių.

Eiti tačiau neteko. Brigadininkas kaip tik pasirodė čia pats.

—Negaliu aš taip toliau dirbti!—karščiudamasis pradėjo kalbėti Matulis.—Toks darbas, žinai, tik šuniui ant uodegos. Tik traktorių gadinu, savo žodį lauzau, o kolūkio laukuose trąšų vis nėra.

Ir Leonas ėmėsi aiškinti, kad traktorius dėl žmonių trūkumo dabar didžiąją dienos dalį prastovi. O laikas juk brangus. Tik dabar ir galima patręšti dirvą. Reikia būtina išskirti daugiau žmonių, kad nebūtų tokių ilgų pertraukų prikraunant ir iškraunant durpes.

—Bet iš kur aš imsiu žmones? Mano brigadoje visi užimti. Nebent jau tokius seniokus pasiūlysi pas tave!—ironiškai šyptelėjo brigadininkas ir parodė į netoliese stoviniuojantį senuką Sokolovą.

Bet Sokolovas, matyt, girdejo traktorininko ir brigadi-

ninko pokalbį. Tvardausko žodžiai jį įžeidė:

—O ką, galvoji, aš tai negaliu? Mes, seniai, reikalui esant jauniems daug galime padėti. Kas reikia, tai reikia, Alfonsai. Nesispirk kaip ožys! Galima juk penketą žmonių parinkti. O žemelę tręšti reikia. Daugiau dirvai duosi trąšų, daugiau ji tau duonos duos!

—Gerai,—pagaliau nusileido Tvardauskas,—rytoj atsiūsiu dar šešis žmones.

Leonas Matulis dar kartą įjungė traktoriaus motorą. Vikšrai sukosi, išversdami purvą ir sniegą, bet traktorius nei iš vietos nepajudėjo.

—Ir vėl įstrigome?—liūdnei paklausė kolūkietė Bezubova.—Šiandien jau trečią kartą. Ir vis šiame griovyje.

—Nesiseka šiandien. Nulemtas griovys!—žiūrėdamas į besikamuojantį prie traktoriaus Matulį užjaučiamai prakalbo senukas Sokolovas.

—Še tau, vakar išvežėme 25 tonas, o šiandien, matyt, užteks ir 20. Veltui kalbėjo-

me, kad šiandien išvešime 30 tonų,—įsikišo Kochankaitė.—Kol išsikapstysime iš šio griovio, jau ir vakaras bus.

Leonas atsirėmė į traktorių ir pažvelgė į susirūpinusius kolūkiečių veidus, ieškodamas paramos. Reikėjo ką nors daryti. Bet ką? Aplinkui kelias tolimas, o čia jokio kito pravažiavimo nėra. Bet Leonas jautė, kad kolūkiečiai laukia jo atsakymo. Nuėmęs kepurę, perbraukė prakaituotą kaktą, dar kartą apėjo apie traktorių. Ir staiga į galvą jam šovė mintis: atkabinti traktorių nuo rogių, išvaryti jį iš griovio, o paskiau į griovį prikrauti šakų. Traktorius tada praeis.

—30 tonų šiandien bus,—linksmai šuktelėjo Matulis ir, atkabinęs roges, sėdo prie valro.—Kas su manimi šakų važiuoja?

Greit buvo vietoje ir šakos. Traktorius dirbo ligi vakaro be pristovėjimų.

Po poros dienų traktorininkas išvažiavo į pirmąją brigadą.

Besileisdamas į pakalnę,

Matulis sutiko brigadininką Tvardauską.

—Išvažiuoju jau. Viso gero, brigadininke,—pamojo nuo traktoriaus Matulis.

—Linkiu ir ten taip dirbti, kaip pas mus. 550 tonų durplių—tai ne menkniekis. Tavo žodis, Leonai,—tvirtas!.. Pats įsitikinau.

—Tai kam gibūtų įsipareigojimai, jeigu jų nevykdytume?—šypterėjo Matulis.—Na, ruoškitės pavasariui. Atvažiuosiu su sėjamosiomis.—Ir vėl burzgia traktorius tolyn.

„Tokie štai mums reikalingi traktorininkai, kaip Matulis,—žiūrėdamas įkandinantolstančiam traktoriui, pagalvojo Tvardauskas.—Tokie, kurie rūpinasi, kad kolūkio aruodas būtų pilnesnis, kad kolūkis ir kolūketis būtų turtingesni!..“

O Leonas padidino greitį. Greičiau, greičiau prite darbo! Laikas nelaukia. Juo daugiau trąšų bus išvežta, tuo didesnis derlius bus gautas.

A. Būga

Kalinino vardo kolūkis

FELJETONAS

PRAKEIKTOS PRAEITIES ATRŪGOS

—Na, rodos, laimingai baigėsi, — grįžęs iš rajono vykdomojo komiteto posėdžio į savo kabinetą su palengvėjimu atsiduso Zarasų...
—O galėjo būti ir blogiau, — galvojo Marcinkevičius. — Sugalvojo gi: piktnaudžiavimas, darbininkų išnaudojimas.

Atidaromų durų girgždesys nutraukė Marcinkevičiaus mintis. Į kabinetą įėjo LTA arklaininkas Kščenavičius. Trypčiodamas vietoje, jis nedrąsiai prakalbo:
—Tat aš vėl dėl išieginčių. Pusantrų metų dirbu, o turėjau vos keturias išieginnes dienas. Norėtusi pailsėti.

—Žiūrėk tik, sugalvojo prašyti išieginčių. Jokių išieginčių tau nepriklauso, — piktai atsakė. — Ir taip tu neišdirbi 8 valandų per dieną. Dabar priverstu tave dirbti!

—Juk ateinu 8 valandą ryto, ir išeinu 8 valandą vakaro, — mėgino prieštarauti Kščenavičius. Tačiau viršininkas nebepanorėjo daugiau kalbėti su juo.

Ne be reikalo Marcinkevičius pyko ant arklaininko. Jau kuris laikas, kai Kščenavičius jam, lyg įstrigęs gerklėje kaulas. Užtenka tik susitikti su juo, ir tuojau apima pyktis. Argi gali jis dovanoti Kščenavičiui už tokį „nachališkumą“ — imti ir kalbėti rajono vykdomojo komiteto posėdyje prieš savo viršininką. O Kščenavičius kalbėjo ir ne tik kalbėjo, o tiesiog į akis svaidė jam kaltinimus, kad jis pasisavinęs valstybinį turtą, tyčiojasis iš darbininkų.

—Koks niekšas, — piktnasi Marcinkevičius, — ką aš padariau jam blogo? Visada norėjau jam tik gero. Ir, kaip jis atlygino man už tai. Gaila, kad nesupratau jo anksčiau. O jis visą laiką prisimėsdavo paklusnius...

Ir iš tikrųjų, anksčiau Marcinkevičius neturėjo pagrindo būti nepatenkintas Kščenavičiumi. Dirbdamas LTA arklaininku ir gaudamas už tai atlyginimą, Kščenavičius dirbo ne tik tai, ką jis pri-

valėjo atlikti įstaigai, bet kartu buvo ir Marcinkevičiaus namų darbininku, paklusniai vykdavo visus viršininko ir jo žmonos įsakymus. Gi Marcinkevičiui atrodė, kad visa tai taip ir turi būti.

—Argi aš jį išnaudojau? — stebisi Marcinkevičius. — Koks čia išnaudojimas, jeigu savo laisvu laiku žmogus ką nors padėdavo dirbti savo viršininkui. Juk jis pats norėjo padėti man. Jeigu neleisčiau jam to daryti — jis užsigautų. O aš nenorėjau užgauti žmogaus.

Matyti, skatinamas šių kilnių siekimų neužgauti žmogaus, Marcinkevičius kilniadvasiškai suteikė Kščenavičiui galimumą prižiūrėti asmeniškai jam, Marcinkevičiui, priklausantį arklių, karvę, valyti kiaulidę, arti daržą ir atlikti visus kitus darbus jo ūkyje. Tik kad žmogus neužsigautų!

Sugalvojo Marcinkevičius pasistatyti namus. Ir čia jis nutarė „neužgauti“ savo darbuotojų. Kam, galvoja jis, samdyti kitus žmones, mokėti jiems pinigų, kai LTA darbuotojai gali viską padaryti nemokamai.

Kartą jis pasikviečia Kščenavičių ir sako:

—Galvoju statyti namus. Degučių girininkijoje nupirkau 40 kubinių metrų rąstų. Reikia juos kuo greičiau išvežti iš miško.

—Bet juk aš vienas neįstengsiu išvežti tiek miško, — ėmė maldauti Kščenavičius.

—O tu nestrūpink. Paprąšysiu mazgo viršininką Jakubanečą, ir duosime tau pagalbinką. Dviese ir darbas vyks greičiau.

Taip ir teko Kščenavičiui ir Nastajui išvežti iš miško visus rąstus prie kelio, o dalį rąstų nugabenti į lentpiuvę.

Marcinkevičius skatė šį darbą labai skubiu. Todėl kasdien jis skubindavo darbininkus: girdi, mažą išvežte, reikia greičiau. Pagaliau miško medžiaga buvo išvežta. Šla proga viršininkas nutarė atsidėkoti darbininkams. Kščenavičiui išdavė, kaip premiją, porą dešimtų kaltošų ir 20 rublių. Gi vėliau už tai išskatė jam iš atlyginimo.

—Koks begėdiškas pasityčiojimas iš žmonių, — pasakys skaitytojas. Bet pasirodo, kad Marcinkevičius ir tai skaito normaliu reiškiniu.

—Juk darbininkai gauna

atlyginimą, — įrodinėja jis, — tai kam dar aš jiems mokėsiu. Jiems ir taip užtenka.

Keista logika. Ji niekaip nesiderina su tarybinio žmogaus morale. Tai ne kas kita, kaip senos, kapitalistinės visuomenės atrūgos.

Marcinkevičius, jausdamasis pilnu jo vadovaujamų žmonių šeimnininku, paskaitė, kad gali disponuoti savo nužiūra ir valstybinio turto. Jis parsivežė namo išaugintas LTA pagalbiniame ūkyje avižas, iš šio ūkio jis imdavo savo gyvuliams šiaudus, šieną, bulves. Jis spekulavo išskirtomis LTA reikalams malkomis, panaudojo asmeniniais reikalais išskirtus darbininkams specdrabužius.

Galima paklausti: kodėl Marcinkevičius, taip skandalingai elgdamasis, taip ilgai nebuvo demaskuojamas, kodėl jis, nors rajono vykdomasis komitetas ir atleido jį iš darbo, toliau tebedirba LTA viršininku, kodėl pagaliau norima palikti šį žmogų, kuris suteršė tarybinės įstaigos darbuotojo vardą, vadovo poste?

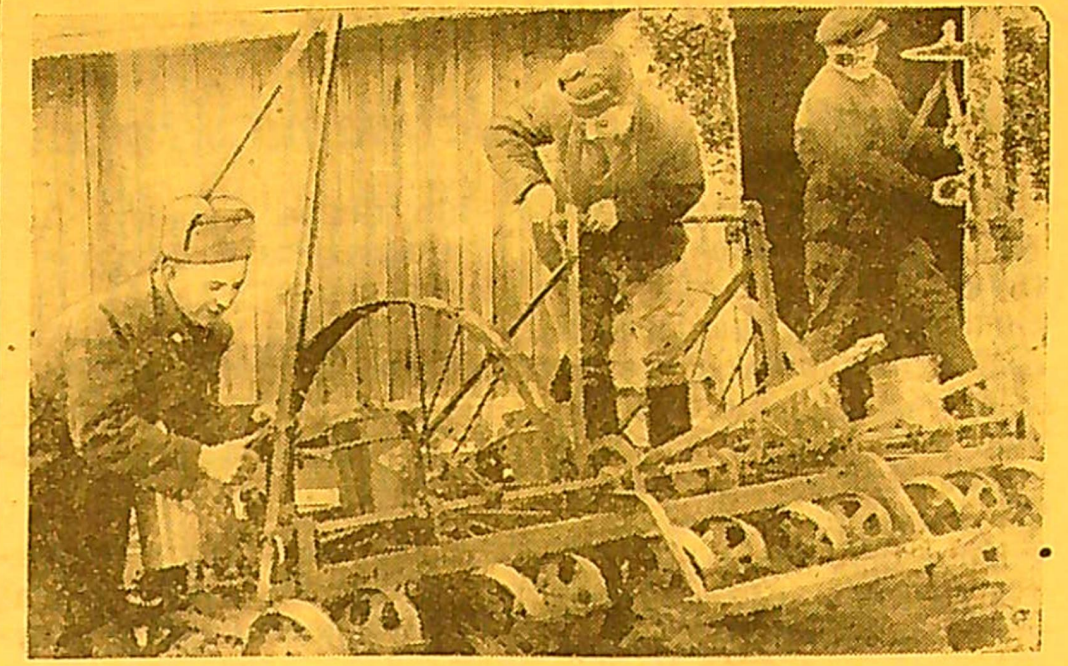
Pasirodo, Marcinkevičius turi globėją, ir gan įtakingą — Respublikinio linijinio techninio mazgo viršininką Jakubanečą. Jis visai mėgino iškilpoti Marcinkevičių, laiko jį nepakeičiamu darbuotoju.

—Tarp, mažą kas galės pakeisti jį, — su pašalpa kalba Zarasų LTA darbuotojai. — Pas Marcinkevičių Jakubanečas atvažiuoja su visa šeima vasaroti, o pas kitą dar nežinia ar jis atvažiuos.

Jakubanečas, vasarodamas pas Marcinkevičių, be abejo, negalėjo nepastebėti trūkumų Zarasų LTA. Pagaliau ir darbininkai ne kartą kreipėsi pas jį su skundais. Tačiau Jakubanečas nieko nesakė savo pavaldiniui. Na, ar galėjo jis barti žmogų, kuris jį taip švelniai priėmė?

Marcinkevičius kol kas tebeeina LTA viršininko pareigas. Jis nelabai ir jaudinasi dėl to, kad rajono vykdomasis komitetas atleido jį iš pareigų. Su Jakubanečo pagalba jis tikisi viską sutvarkyti, viską gražinti į seną vietą. Bet reikia manyti, kad ši Marcinkevičiaus viltis nebus įgyvendinta, nes mūsų tarybinėje įstaigoje nėra vietos praetiečių atrūgoms.

N. Norkus, M. Ivanovas

Šiais metais Zarasų MTS mašinų parkas buvo papildytas nauja žemės ūkio technika. Neseniai mašinų-traktorių stotis gavo dvi naujas kukurūzų sodinimo mašinas.

Nuotraukoje: Kursantai (iš kairės į dešinę) J. Šakalys, P. Kemeklis ir M. Kasinskas montuoja naujai gautą kukurūzų sodinimo mašiną „SKG-6“.

M. Deičo nuotr.

Išauginsime gausius kukurūzų derlius

Sekant pirmūnų pavyzdžiu, praetais metais mūsų kolūkis pasėjo 2 ha kukurūzų. Dar ankstyvą pavasarį (kovo 15 d.) į kukurūzams skirtą plotą, kuriame pereitais metais augo cukriniai runkeliai, išvežėme 40 vežimų mėšlo. Be to, prieš sėją į kiekvieną hektarą davėme po 200 kg zuperio, 100 kg kalio druskos, o papildomai patėšimui — po 150 kg amonijaus salietros į ha.

Pirmoje laukininkystės brigadoje prieš tarpueilių purenimą kukurūzai papildomai patėšti srutomis, duodant j ha 6 tonas srutų prieš tai jas atskiedus vandeniu. Kadangi kukurūzai jautrūs šalnomms, sėją atlikome gegužės mėnesio 26 dieną.

Ketvirtoji laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko Prano Tamulio, ir pirmoji laukininkystės brigada, vadovaujama Seksto Bagdziūno, sėją atliko jau iš anksto suženklintame plote kvadratinu-lizdiniu būdu. Į kiekvieną lizdą bėrėme po 4—5 sėklas. Nuotolį tarp lizdų palikome 60x60 centimetrų. Prieš sėjant sėklą beicavome granozanu ir heksachloranu. Tai gerai apsaugoja daigus nuo kūlių ir spragių. 100 kg sėklos beicavimui naudojome po 100 gr granozano ir 2 kg heksachlorano.

Po keturių dienų užsėtas plotas buvo nuakėtas lengvomis akėčiomis skersai ir išilgai lauko. Akėjimo metu buvo sunaikintos bedygstancios piktžolės. Sudygus atlikome daigų retinimą, paliekant lizde po 2—3 daigus. Pasėlius purenome du kartus — pirmą kartą 6 cm, o antrą kartą 10 centimetrų gilumu. Tarpueilių purenimą dviem kryptimis atlikome birželio 18 ir liepos 9 dienomis. Pasėlių kaupimui naudojame arklinius kauptuvus parentuvus, kuriuos pasigaminome savo kolūkių kalvėje.

Rugsėjo mėnesio pradžioje, kada daugumas kukurūzų burbuolių buvo pieninės-vaškinės brandos stadijoje, visas derlius buvo nuimtas ir panaudotas silosul. Iš vieno ha kukurūzų pasėlių ploto brigadininkas Bagdziūnas išaugino 670 centnerių žaliosios masės.

Šiemet mūsų kolūkis, pasinaudodamas praėjusiais metais sukauptu patyrimu, numatė kukurūzų pasėlių plotus žymiai išplėsti. Visuotinas kolūkio narių susirinkimas, apsvartęs TSKP Centro Komiteto Plenumo nutarimą dėl gyvulininkystės produktų gamybos padidavimo bei pašarų bazės sustiprinimo, įsipareigojo šią kultūrą sėti iš rudens suartę dirvoje tik kvadratinu - lizdiniu būdu, griežtai prisilaikant visų agrotechnikos reikalavimų.

Visose kolūkio laukininkystės brigadose jau sudarytos kukurūzų auginimo grandys, į kurias įeina po 10 kolūkiečių.

Dabartiniu metu į kukurūzų sėjai skirtus laukus baigiamas išvežti mėšlas, kurio į kiekvieną ha bus duodama po 25 tonas. Kukurūzų pasėlių patėšimui išskirta bei parsigabenta nemaži kiekiai mineralinių trąšų, gaminamas durpių-mėšlo kompostas, kaupiamos srutos, kuriomis, praskiedus jas 2—3 dalimis vandens, kukurūzai bus laistomi prieš tarpueilių purenimą, duodant j ha po 5—6 tonas.

Kukurūzų sėją visame plote šiemet atliks Joniškių MTS mechanizatoriai. Jie atliks ir tarpueilių įdirbimą. Darbų mechanizavimas leis išauginti dar gausnius kukurūzų derlius.

T. Vitkus

Joniškio rajono Stalino vardo kolūkio pirmininkas

J. Gulbinas

kolūkio agronomas

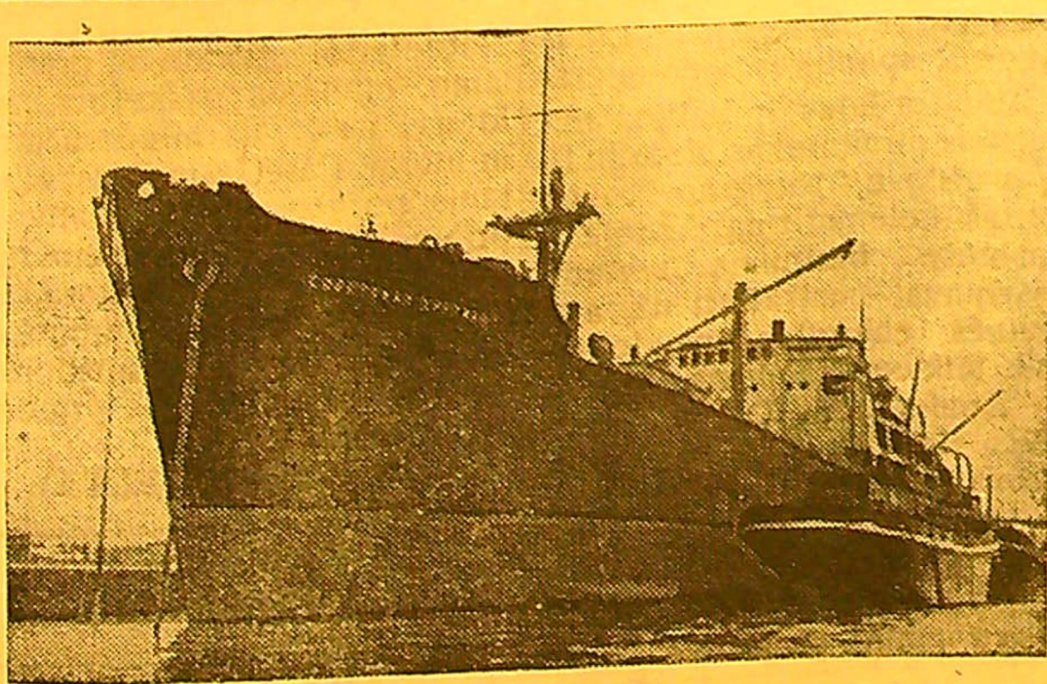
Pasirengė kukurūzų sėjai

Neseniai P. Cvirkos vardo kolūkyje buvo sudarytos dvi komjaunimo-jaušinimo grandys kukurūzams auginti.

Dabar pirmosios grandies nariai, vadovaujami komjaunolio drg. Ališausko, pilnai

pasiruošė kukurūzų sėjai. Jie išvežė į išskirtus sklypus pakankamą kiekį vietinių trąšų — durpių ir mėšlo, apsirūpino kukurūzų sėklomis.

J. Grabauskas

Sparčiai auganti Tarybų Lietuvos žuvies pramonė aprūpinama tobulais žvejybiniais laivais ir žuiklės prietaisais. Pernai ekspedicinis laivynas papildytas 10 vidutinių žvejybos tralerių, gauta nauja plaukiojanti bazė „Sovietskaja Arktika“.

Nuotraukoje: nauja plaukiojanti bazė „Sovietskaja Arktika“ ruošiasi pirmajam reisui į Šiaurės Atlantą.

V. Rupšlaukio nuotr. (ELTA).

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Ar taip turi būti platinama knyga?

Knygų platinimo mėnuo jau įpusėjo. Tačiau užėjus į knygyną bei kitų prekybinių organizacijų parduotuves, „Sąjunginės spaudos“ kioskus, o ir į daugelį kultūros švietimo įstaigų, nepamatysi nieko, kas kalbėtų apie šią svarbią kampaniją.

Knygnas dabar turėtų išvystyti itin gyvą veiklą platinant knygas. Ir knygų mugės, ir išnešiojamoji prekyba, ir knygų parodos, ir plakatai, ir paskaitos apie knygą — visa tai labai puiki priemonė knygos propagandai. Deja, mūsų rajono knygynas to nedaro. Knygyne neorganizuotos knygų parodos, nėra čia ir plakatų apie knygą, literatūros sąrašų.

— Pas mus revizija, — aiškinasi knygyno vedėja Goršanovaitė, — todėl masiniam darbu ir laiko nelieka.

Ar taip iš tikrųjų ir nebuvo laiko drg. Goršanovaitė? Juk knygų platinimo mėnuo prasidėjo kovo 20 dieną, o revizija — kovo 29. Ką gi veikė drg. Goršanovaitė visą savaitę ligi revizijos? Per tą laikotarpį ji kultūros švietimo įstaigų darbuotojų seminarijose metu painstruktavo juos, kaip platinti knygą. Tai ir visas knygyno vedėjos darbas. O ar nebuvo laiko atitinkamai apipavidalinti knygyną: iškabinti plakatus, suorganizuoti parodėles, sudaryti rekomenduojamos literatūros sąrašus? Ar negalima buvo organizuoti visuomeninių knygų platinimo darbą, išnešiojamą knygų prekybą?

Moterys — darbo pirmūnės

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio V, VI, ir VII laukininkystės brigados paskutiniu metu sparčiai veža mėšlą į laukus. Šiame darbe aktyviai dalyvauja moterys. Moterys — kolūkinės gamybos pirmūnės drg. drg. N. Ivanova, T. Gu-

itin rimtas dėmesys turi būti atkreiptas į knygų platinimo mėnesį — žemės ūkio literatūrą. Bet mūsų rajono knygynas žemės ūkio literatūrą neiškelta į pirmąją vietą, nepasirūpinę gauti naujausias literatūras.

Reikia pažymėti, kad nerimtai į knygos propagavimą žiūri ir rajono kultūros skyrius. Čia vyrauja nuomonė, kad už knygų platinimą atsakingas knygynas, tai tegu jis ir dirba. Tuo tarpu kultūros švietimo įstaigos gali atlikti labai daug. Čia ir knygų parodos, ir paskaitos, ir literatūriniai vakarai gali daug patarnauti knygos propagandai masėse.

Kultūros skyriuje yra 4 kilnojamoji kina. Juos pilnai galima būtų panaudoti išvežiojamajai knygų prekybai. Tačiau nesant tamprus ryšio tarp knygyno ir kultūros skyriaus, tokia puiki priemonė nepanaudojama.

Dar tebėra nuošaly nuo knygų platinimo komjaunimo organizacijos, mokyklos. Komjaunimo rajono komitetas ir liaudies švietimo skyrius privalo atkreipti į knygų platinimą rimtesnį dėmesį.

Kada knygynas, komjaunimo organizacijos, kultūros ir švietimo darbuotojai, visos prekybinės organizacijos rimtai imsis darbo, knygų platinimas pagerės. O imtis šio darbo reikia nedelsiant.

Z. Mačiulytė

*Tarptautinė apžvalga**Taikingųjų šalių draugystė taikos ramstis žemėje*

Metai iš metų stiprėja neišardoma draugystė tarp Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių. Visose politinio, ekonominio ir kultūrinio gyvenimo srityse tarp 900-milijoninės taikos, demokratijos ir socializmo stovyklos šalių nusistovėjo draugiškas bendradarbiavimas, pagrįstas nuosekliu pusių lygiateisiškumo, savitarpio naudos, suverenumo gerbimo ir nacionalinės nepriklausomybės principų laikymu. Ši gaivinanti draugystė užgimė dar tuomet, kai didvyriškoji Tarybinė Armija su savo vėliavomis atnešė Europos tautoms išvadavimą iš hitlerinų grobikų.

Pastarojo meto įvykiai su nauja jėga pabrėžė taikos, demokratijos ir socializmo stovyklos sutelktumą.

Šiomis dienomis buvo pažymėtos dešimtosios metinės nuo tos dienos, kai Tarybinė Armija išvadavo Vengriją iš hitlerinų grobikų ir kai šalyje buvo įvesta liaudies valdžia. Vengrų tautos šventė, kurioje dalyvavo TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirminio K. J. Vorosilovo vadovaujama Tarybinė vyriausybė delegacija ir liaudies demokratijos šalių vyriausybės delegacijos, ryškiai pademonstravo stiprėjančią nepajudinamą draugystę tarp visų socialistinės stovyklos šalių. „Ypatingą jėgą ir tvirtumą vengrų tautos savarankiškumui, — pasakė savo pranešime iškilmingame posėdyje Budapešte Vengrijos darbo žmonių partijos pirmasis sekretorius Matias Rakoši, — suteikia tai, kad štai jau 10 metų ji gali remtis savo išvaduoju — didžiąja Tarybų Sąjunga, 900-milijonine socializmą statančia stovykla“.

Tomis pat dienomis, kai buvo švenčiamas Vengrijos išvadavimo dešimtmetis, įžymią datą savo istorijoje pažymėjo Čekoslovakijos Respublikos tautos. Prieš 10 metų, 1945 metų balandžio 4 d., Tarybinės Armijos išvaduojamame Košicos mieste (Rytų Slovakija) įvyko pirmasis Čekoslovakijos vyriausybės posėdis, priėmus Košicos vyriausybės programą. „Ši programa, — pasakė per iškilmes Košicoje Čekoslovakijos Nacionalinio susirinkimo pirmininkas Zdenekas Firlingeris, — pabrėžė, kad Čekoslovakija visa savo veikla turi remtis Tarybų Sąjunga, kuriai mes dėkingi už savo išvadavimą“.

Draugiškas bendradarbiavimas tarp Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių neapsiriboja tik politine, ekonomine ir kultūrine sritimi; reikalingais atvejais jis apima ir visų šalių gyvenimo pajėgumo stiprinimo sritį. Dėl to, kad imperialistiniai sluoksniai Vakaruose su JAV priešakyje intensy-

vial atgaivina vokiškąjį militarizmą, taikingųjų šalių — praeitų metų pabaigoje įvykusio Maskvos pasitarimo dalyvių — atstovai priėmė vieningą nutarimą, liečiantį draugystės, bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos sutarties pagrindus, o taip pat bendros karinės vadovybės organizavimą tuo atveju, jeigu bus ratifikuoti Paryžiaus sutarimai.

„Glaudus bendradarbiavimas tarp taikos, demokratijos ir socializmo stovyklos valstybių, — pasakė K. J. Vorosilovas iškilmingame posėdyje Budapešte balandžio 3 d., — yra svarbiausia priemonė saugumui sustiprinti, didelis indėlis į bendrą viso pasaulio paprastųjų žmonių kovą prieš naujo karo sukėlimą“.

Azijos šalių konferencija Delyje

Balandžio 6 d. Delyje (Indija) prasidėjo Azijos šalių konferencija tarptautinių santykių įtempimui sumažinti. Į Indijos sostinę suvažiavo plačiųjų visuomenės sluoksnių atstovai iš 18 valstybių. Konferencijoje dalyvauja Indijos, Japonijos, Indonezijos, Birmos, Kinijos Liaudies Respublikos, Sirijos, Livano, Tarybų Sąjungos ir kitų šalių visuomenės atstovai. Konferencija išklė savo uždavinį stiprinti Azijos tautų solidarumą ir ieškoti būdų užkirsti kelią pakibusiai ties pasauliu karinei grėsmei.

Tokios konferencijos svarba ir savalaikiškumas JAV agresyvios politikos Tolimuosiose Rytuose ir visame pasaulyje šviesoje visiškai aiški. Amerikos imperialistai, vykdydami savo politiką „iš jėgos pozicijos“, stiprina ginklavimosi varžybas, žvangina atominio ginklu, stato savo karines bazes svetimose teritorijose, rengia provokacijas prieš Kinijos Liaudies Respubliką. Galingas prieš-imperialistinis judėjimas, išsivystęs dabar Azijoje, rodo Azijos tautų pasiryžimą apginti savo iškovojimus, apginti taiką. Sveikindama konferencijos dalyvių įžymi Indijos visuomeninė veikėja Ramešvari Neru pabrėžė, kad tautų taikių santykių pagrindu turi būti penki principai (teritorinio vientisumo ir suverenumo savitarpinis gerbimas, nepuolimas, vienos šalies nesikišimas į kitos vidaus reikalus, lygybė ir savitarpio nauda, taikus sambuvis), kuriuos praeitais metais paskelbė Kinijos Liaudies Respublikos premjeras Čou En-lajus ir Indijos ministras pirmininkas Neru. Indijos atstovė paragino kovoti prieš kolonializmą Azijoje ir pabrėžė būtinumą tautoms vieningai pasisakyti už atominės energijos naudojimą tik taikiems tikslams.

Konferencija Delyje — svarbus indėlis į Azijos tautų kovą už taiką ir tautų saugumą.

G. Podkopajevas

*Liaudies demokratijos šalyse***Lenktyniavimas Gegužės Pirmosios garbei Bulgarijoje**

Bulgarijos žmonėse plačiai išsivystė socialistinis lenktyniavimas Gegužės Pirmosios garbei.

Šiomis dienomis su dideliu pakilimu dirba V. I. Lenino vardo valstybinės metalurgijos gamyklos kolektyvas, įvykdęs pirmojo metų ketvirčio planą 121 procentu. Metalurgai toliau kovoja už plieno išlydymo, valcuoto metalo gamybos padidinimą.

Plovdivo energijos sustiprinimo energetikai, kurie pirmajame metų ketvirtyje davė liaudies ūkiui daugiau kaip 15 milijonų kilovatvalandžių elektros energijos virš plano, šiuo metu dirba gegužės mėnesio sąskaiton. (TASS—ELTA).

Plečiasi Lenkijos automobilių ir traktorių pramonė

Lenkijos automobilių ir traktorių pramonė, sukurta liaudies demokratinės valdžios metais, toliau didina traktorių ir automašinių gamybą.

Lenkijoje pastatytos trys automobilių gamyklos. Starochovicų gamykla jau davė šaliai dešimt tūkstančių sunkvežimių. Boleslavo Bieruto vardo gamykla Lubline nuo sunkvežimių montavimo perėina prie pilnos jų gamybos. Varšuvos lengvųjų automobilių gamykla pagamino tūkstančius lengvųjų automašinių. Pirmąjį šimtą vikšrinų traktorių šiais metais pagamins Silezijos J. V. Stalino vardo mechaninė gamykla Labenduose.

(TASS—ELTA).

Kinijoje statoma nauja elektrinė

Šicziačzuane (Kinija) pradėta statyti stambi elektrinė, kuri bus aprūpinta automatizais tarybinės gamybos įrengimais ir tieks energiją keturi tekstilės fabrikai.

(TASS—ELTA).

Idenas paskirtas Anglijos ministru pirmininku

Reuterio agentūros pranešimu, oficialiai paskelbta, kad Idenas paskirtas ministru pirmininku. Pareiškime, paskelbtame po to, kai karalienė priėmė Ideną Bukingemo rūmuose, sakoma, kad karalienė pasiūlė Idenui ministro pirmininko ir pirmojo išdinės lordo postą. Idenas priėmė pasiūlymą.

(TASS—ELTA).

Redaktorius L. RUDASEVSKIS**KRITIKA NEPADEDA**

Mičūrinio vardo kolūkio I laukininkystės brigados laiškiniškė drg. Lumpickaitė ne kartą buvo kritikuota spaudoje už nesąžiningą darbą. Bet kritika nepadeda drg. Lumpickaitėi — ji ir toliau pro pirštus žiūri į savo pareigas. Laikraščius ir kitą korespondenciją laiškiniškė išnešioja tik arčiau gyvenantiems kol-

ūkiečiams, gi tolimesnieji gauna juos per rankas, suplėšytus. Neretai vienas kitas laikraštis ir visai nepakliūna į adresato rankas.

Dėl tokio laiškiniškės darbo iš 30 brigadoje esančių kolūkiečių kiemu laikraščius prenumeruojasi tik penki kolūkiečiai.

V. Beržinis

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais*„Nekartoti praėjusių metų klaidų“*

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas kovo 18 d. „Pergalės“ laikraštyje. Jame buvo nurodyta, kad Mičūrinio vardo žemės ūkio artelėje blogai ruošiamasi pavasario sėjai. Kolūkyje blogai organizuotas mėšlo išvežimas į laukus, ne-

sukaupiamas srutos, pelenai. Didėsnė dalis kolūkiečių paskutiniu laiku nedalyvauja darbe.

Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad imtasi priemonių padėti ištaisyti. Dabariniu metu į laukus išvežta apie 250 tonų mėšlo.